

Conductors olímpics, privilegiats a la ciutat prohibida

ARXIU

OLIMPIC CIRCUS

Les piscines al juliol. Només faltaven elles, a l'anell estel·lar de Montjuïc. Hi ha l'Estadi fa dos estius, tot i que els atletes continuen fent-ne crítiques cada vegada que el proven. Hi ha Palau Sant Jordi des de fa un any. Hi ha l'Institut d'Educació Física (INEFC) inaugurat des de fa un parell de setmanes. Les piscines Picornell s'estrenaran, després de 15 mesos de reforma i 2.200 milions de pessetes, el 17 de juliol, per acollir la copa del món de waterpolo. Seran un escenari d'élite l'any que ve, i després del 92 l'Ajuntament vol que siguin una vàlvula d'escapada per a uns 5.000 aficionats a la natació, els que se'n vulguin fer socis.

ARXIU

Síndrome aluminosi. A Banyoles hi havia bigues olímpiques amb aluminosi, però els Jocs no les hauran de patir. La reforma del Club Natació per adequar-lo al servei que haurà de fer durant la celebració de les proves de rem va coincidir amb els casos d'aluminosi de Barcelona. I, posats a refer la casa, a la ciutat del llac olímpic van decidir de començar les obres per la teulada i canviar totes les bigues per evitar disgustos.

No passa sovint, això de rebre personalment, a casa, i signada a mà, la carta d'una autoritat. Normalment, és el símptoma inequívoc que hi ha eleccions a la cantonada. Ara mateix no hi ha eleccions, ni qui envia la carta és candidat a cap alcaldia o presidència. La missiva, la signa, a mà, Josep Miquel Abad, conseller delegat del COOB'92. I la reben sectors socials específics que el COOB pretén seduir ara que necessita ajudes desinteressades i qualificades.

Època d'eleccions, per tant. Però en aquest cas qui tria és la institució olímpica, i els candidats (candidats a treballar per la causa olímpica) són els ciutadans.

Es calcula en uns 30.000 els voluntaris olímpics que l'organització vol tenir de guàrdia durant els 15 dies de Jocs de l'estiu que ve. En volen 30.000, en tenen més de 100.000 d'apuntats des de fa quatre anys i els en falten. Els en falten perquè busquen especialistes, perquè el plantejament és empresarial, tot i que la remuneració sigui un xic més espiritual.

Necessiten metges, traductors, infermeres, cuiners, o conductors. És per això justament, que el COOB busca col·laboracions en entitats com el Reial Automòbil Club de Catalunya (RACC) per reclutar xofers experimentats amb ganes de passejar la família olímpica amunt i avall. La carta ho diu clar: ens trobem davant d'un fet històric i aquest ha d'implicar també "els ciutadans en general". El redactat de la carta és senzill. Es tracta d'una d'aquelles missives amb la clara i interessada missió de "sensibilitzar l'opinió pública".

Calen voluntaris especials, "persones motivades per un elevat component cívic" (sic).

I a qui acompleixi aquest requisit, l'organització olímpica li ofereix "la possibilitat de participar en els Jocs". Ser conductor olímpic implicarà, diuen, "formar part del col·lectiu que contribuirà a difondre per tot el món l'entusiasme i la capacitat acollidora de la nostra ciutat i del nostre país".

Hi ha un al·licient que el COOB'92 no utilitza per seduir ciu-

D UMBERT

tadans que vulguin ser conductors olímpics: el component elitista que tindrà el fet de ser xofer de la família olímpica. Potser si passat l'estiu no hi ha hagut la resposta esperada s'ho plantejaran. Altres divisions, com la d'allotjament, no dubten a jugar amb les il·lusions de la gent, i demanen habitacions a cases particulars oferint en canvi l'al·licient (del tot improbable) que representa allotjar un repòrter de la televisió nord-americana.

En el cas dels xofers olímpics, prometre'ls que entraran a formar part d'un club privat que tindrà el privilegi de circular pel centre de Barcelona els 15 dies dels Jocs no seria enganyar-los gens ni mica. Perquè l'EMO (Empresa de Mobilitat Olímpica) té molt clar que les restriccions de trànsit per raons de seguretat seran extremes, i que el centre de la ciutat només admetrà vehicles autoritzats.

Des de l'àrea de circulació de l'Ajuntament les previsions no són ara mateix gens optimistes. Els sondejos demostren que hi haurà uns 200.000 turistes diaris a la ciutat. I que la ciutat tindrà

un 70% d'activitat, perquè tots els sectors que treballen en empreses de servei miraran de fer l'agost en lloc de fer vacances, com cada any.

La conclusió és contundent: hi haurà aparcaments molt barats a l'entrada de la ciutat i aparcaments a preus desorbitats a l'interior. Hi haurà targetes d'accés privat a alguns carrers, només per als veïns amb una plaça d'aparcament. Hi haurà carrils específics per a autobusos i per a la família olímpica en totes les àrees de la ciutat on hi hagi activitat esportiva o bé allotjaments d'esportistes i autoritats. El cotxe serà l'enemic número u de la ciutat, serà perseguit i boicotejat, i molts barcelonins descobriran aquells dies per primera vegada que alguns metres, a l'estiu, tenen fins i tot aire condicionat. Per al que no pugui estar-se de conduir pel centre de la ciutat ni tan sols quinze dies, la solució és clara. Que es faci voluntari olímpic especial i tindrà el privilegi de portar a passeig la família durant 15 dies. A més, no serà la de sempre, serà la família olímpica.

Carles Capdevila